

מ"ת 18/3264 - על אל דין סייד אחמד נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

מ"ת 18-3264 מדינת ישראל נ' סייד אחמד
תיק חיזוני: 316037/2018

בפני כבוד השופט אסתר טפטה-גרדי
על אל דין סייד אחמד
באישור עוז"ד שאמי מחמוד
נגד מדינת ישראל
משיבה

החלטה

לפני בקשה לעיון חוזר בתנאי חלופת מעצר הבית בה מצוי המבוקש.

כנגד המבוקש הוגשה ביום 15.7.18 בקשה **למעצר עד תום ההליכים**, על פי סעיף 21(א)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכיות אכיפה-מעצרם), התשנ"ו-1966, **ולפსילתו עד תום ההליכים**.

זאת, במקביל להגשת כתוב אישום המיחס לו עבירות של **נהיגה בשכרות ונוהגה בקלות ראש**.

הטענה העובדתית היא כי ביום 13.7.18, סמוך לשעה 13:15, נаг המבוקש ברכב פרטי, מסוג "שברולט", מ.ר. 66115766, ברחוב המתכת, בכרכיאל, סמוך לבית מס' 14 ונעצר על ידי השוטרים, כשהוא נהג בקלות ראש ובשכרות. זאת, לאחר שבදגימת אויר נשוף שלו נמצא ריכוז אלכוהול של 301 מ"ג, העולה על הריכוז הקבוע בתקנות.

ביום 17.7.18, נענתי לבקשת לעצרו ולפосלו עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. עם זאת, מצאתי כי יש מקום להוtier את המבוקש בחלופת מעצר הבית, אליה שוחרר ביום 18.7.18.

כעת, **6 ימים** לאחר מתן החלטה זו מוגשת בקשה לעיון חוזר וביטול מעצר הבית אליו שוחרר המבוקש.

בבקשה טוען סגנורו של המבוקש כי ביום 3.7.18 גזר כב' השופט י' בכיר את דינו של המבוקש בתת"ע 15-10-1213, והmbוקש נדון למאסר בפועל לתקופה של חודשים, לריצוי בעבודות שירות, החל מיום 26.7.18 ולעתנשימים נוספים. בבקשתו הוטעם כי מעצר הבית בו שרו המבוקש, מונע ממנו תחילת ריצוי עונשו בעבודות שירות וככל שלא יקיים פסק הדין, יאסר המבוקש מאחוריו סורג וברית.

דין והחלטה

עמוד 1

סעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכיות אכיפה - מעצרם), תשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) קובע כי עיון חזר בהחלטה בעניין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, "עשה רק אם **"נתגלו עובדות חדשות, נשנותו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה".**

בבוא בית המשפט לדון בבקשת לעיון חזר, אין הוא דין חדש בחולפת המעצר שנקבעה במקור, אלא בוחן אם מאז ההחלטה המקורית שניתנה התגלו עובדות או נסיבות חדשות או שעבר פרק זמן ניכר,

אשר יש בהם כדי לשנות את נקודת האיזון הרואה בין האינטרס של המבקש לבין האינטרס הציבורי בהגנה על ביטחון הציבור והבטחת תקינות ההליך השיפוטי (**בש"פ 7125/07 פלוני נגד מדינת ישראל; בש"פ 2/06 אייל זילברפרב נגד מדינת ישראל; בש"מ 389/10 יוסף בן נימר הייב נגד מדינת ישראל**).

בנסיבות המתוירות, מצאתי כי החלטת בית המשפט מיום 17.7.18, במסגרת שוחרר המבקש למעצר בית, מאזנת בין אינטרס המבקש ונסיבותיו לבין האינטרס הציבורי שבבסיסו ההגנה על ביטחון הציבור ממסוכנות המבקש ומועדותנו.

גור הדין שניתן בתת"ע 1213-10-15, ביום 3.7.18, בנסיבות המבקש, ניתן 10 ימים טרם בוצעו העבירות המיוחסות לכואורה למבקש, על פי בקשה זו. גור דין אף צוין בבקשתה שהגישה המשיבה למעצר המבקש עד תום ההליכים. הינו, בעת שחרור המבקש לחולפת מעצר בית, המבקש היה עיר לגור דין בתת"ע 1213-10-15.

מכאן שאין מדובר ב"חלוף זמן ניכר" ולא הובאו בפני נסיבות חדשות או עובדות חדשות, כנדרש על פי סעיף 52 לחוק.

נוכח האמור לעיל, הבקשת לעיון חזר נדחת.

המציאות תשליך העתק ההחלטה לצדים.

המציאות תחזיר את תיק החקירה למשיבה.

זכות ערר בחוק.

ניתנה היום, י"א אב תשע"ח, 23 ביולי 2018, בהעדך הצדדים.